

Ghiocelul zgribulit

Azi un ghiocel subțire,
Își ieși ușor din fire,
Capu-n jos își aplecă
Și din clopoțel sună!

În jur privind curios
Zise nițel cam sfios:
- Vai, ce lungă hibernare!
Uff, că bine e la soare!

Dar soarele sfidător,
Dinții își arată în decor
Și-apoi întreaga grădină,
Murmură așa în surdină.

Însă mândrul ghiocel,
Mic, plăpând, dar voinicel,
Cu gātu-i de lebădă
Și tulpina-i fragedă,

Se îmbărbătă să iasă,
Tocmai colea după casă,
Tremurând tare de frig,
Îndoit ca un cârlig.

Sta așa, nedumerit,
De răceală oropsit,
Aplecat de grea povară,
Unde ești tu primăvară?

